

Kniha Daniel – číslo sto tridsaťjeden

Odhaľovanie prorockej tapisérie: spájanie súvislostí od Zjavenia až po súčasnú realitu

Jeff Pippenger

2024-03-12

V predchádzajúcich článkoch sme poukázali na to, že mileriti rozpozнали, že napĺňajú podobenstvo o desiatich pannách, druhú kapitolu Habakuka a dvanástu kapitolu Ezechiela, verše dvadsaťjeden až dvadsaťosem. Verše v Ezechielovi ukazujú, že keď sa tieto tri prorocké pasáže v posledných dňoch dokonale naplnia, naplní sa „účinnosť každého videnia“. Sestra Whiteová sa takisto zaoberá týmto javom.

„V Zjavení sa stretávajú a končia všetky knihy Biblie. Tu je doplnenie knihy Daniel. Jedna je proroctvom; druhá zjavením. Kniha, ktorá bola zapečatená, nie je Zjavenie, ale tá časť Danielovho proroctva, ktorá sa vzťahuje na posledné dni. Anjel prikázal: ‚Ty však, Daniel, zavri tieto slová a zapečat’ knihu až do času konca.‘ Daniel 12,4.“ Skutky apoštolov, 585.

Podobenstvo o desiatich pannách sa do posledného písmena opakuje v čase zapečatovania stoštyridsiatich štyroch tisíc, ktorý sa začal 11. septembra 2001 a končí, keď sa pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone zatvorí dvere pred nerozumnými pannami. V tomto období dejín sa naplnia účinok každého videnia, predstaveného v tom, že „všetky knihy Biblie sa stretávajú a končia.“

V predchádzajúcom článku sme budovali základňu porozumenia, aby sme predložili vonkajšiu líniu dejín, ktorá je predstavená v štyridsiatom verši jedenástej kapitoly Daniela a ktorá znázorňuje politické dejiny republikánskeho rohu zemskej šelmy. Tieto dejiny prebiehajú súbežne s náboženskými dejinami pravého protestantského rohu zemskej šelmy. Identifikovali sme niekoľko prorockých línií, ktoré sa vzťahujú na republikánsky roh zemskej šelmy, a umiestňujeme tieto línie do prorockých dejín, ktoré sa začali v čase konca v roku 1989.

Prorocké obdobie šelmy zo zeme, ktoré sa začalo v roku 1776 a skončilo v čase konca v roku 1798, je líniou, ktorú máme v úmysle použiť v snahe priviesť k súladu všetky línie, ktoré teraz pôsobia. Obdobie rokov 1776 až 1798 nesie podpis Alfya a Omegy, lebo sa začína i končí zákonodarným aktom, ktorým je hovorenie národa.

„Reč národa je konaním jeho zákonodarných a súdnych orgánov.“ Veľký spor, 443.

Základnou charakteristikou šelmy zo zeme je jej hovorenie. Ústava Spojených štátov bola božským dokumentom, ktorý otvoril dvere náboženskej a politickej slobode, a tým pohltil „záplavu“ prenasledovania, ktorú po stáročia udržiavali králi Európy a katolícka cirkev.

A had vychrlil zo svojich úst za ženou vodu ako riekou, aby ju strhol prúd. Ale zemi pomohla žene; zem otvorila svoje ústa a pohltila riekou, ktorú drak vychrlil zo svojich úst. Zjavenie 12:15, 16.

Na konci vlády zemskej šelmy ako šiesteho kráľovstva biblického proroctva opäť prehovorí, no vtedy bude hovoriť ako drak tým, že bude presadzovať nedeľný zákon.

A videl som inú šelmu vystupovať zo zeme; mala dva rohy podobné Baránkovým, ale hovorila ako drak. Zjavenie 13,11.

Šelma zo zeme začala ako šieste kráľovstvo v roku 1798, keď pápežstvo bolo zbavené svojej sily.

„A keď pápežstvo, pozbavené svojej moci, bolo prinútené upustiť od prenasledovania, Ján uzrel novú mocnosť, ktorá povstávala, aby opakovala hlas draka a pokračovala v tom istom krutom a rúhavom diele. Táto mocnosť, posledná, ktorá má viesť vojnu proti cirkvi a zákonu Božiemu, bola znázornená šelmou s baránčimi rohmi.“ Signs of the Times, 1. novembra 1899.

V roku 1798, keď pápežstvo utrpelo svoju smrteľnú ranu, prehovorili Spojené štáty, a ako je to pri Alfe a Omegi vždy, to, čo bolo vyslovené na začiatku, predzobrazovalo to, čo bude vyslovené na konci. Zákony o cudzincoch a poburovaní boli v roku 1798 uvedené do platnosti, čím predzobrazovali zákony, ktoré budú na konci zavedené a ktoré sa budú týkať nelegálneho prisťahovalectva a médií.

Obdobie, ktoré skúmame od roku 1776 do roku 1798, nesie pečať Alfy a Omegy, lebo na jeho začiatku označuje „hovorenie“ Deklarácie nezávislosti, ktoré je predobrazom zákonov o cudzincoch a poburovaní z roku 1798. Uprostred tohto obdobia nachádzame Ústavu Spojených štátov. Toto obdobie poskytuje prorocké znázornenie vlády šelmy zo zeme, lebo začína hovoriť ako baránok, no končí sa zákonodarstvom predstavujúcim draka. Ako to však často býva, začiatok a koniec nejakej veci sa zhodujú v protikladoch. Prvý medzník tohto obdobia je zobrazený v poslednom medzníku a prostredným medzníkom bola Ústava Spojených štátov, ktorú ratifikovalo TRINÁŠŤ štátov. Hebrejské slovo „pravda“ bolo vytvorené z prvého písmena, po ktorom nasledovalo trináste písmeno, a napokon posledné písmeno hebrejskej abecedy.

Obdobie, ktoré teraz zvažujeme, nesie pečať Prvého i Posledného, ktorý je Pravda. Toto obdobie predstavuje obdobie, ktoré vedie k začiatku vlády zemskej šelmy ako šiesteho kráľovstva biblického proroctva, a preto zároveň predstavuje obdobie, ktoré vedie ku koncu vlády zemskej šelmy ako šiesteho kráľovstva biblického proroctva. Toto obdobie sa začalo v čase konca roku 1989. Roky 1776 až 1798 majú byť položené na obdobie od roku 1989 až po čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon, keď zemska šelma hovorí ako drak, ako to predstavujú zákony Alien and Sedition Acts.

Je užitočné zaradiť do nášho štúdia aj ďalšiu prorockú pravdu. Táto pravda je prvkom „času konca“ ako symbolu, ktorý sa často prehliada. Laodicejský adventizmus azda veľmi dobre vie, že rok 1798 bol „časom konca“, no ich chápanie sa spravidla končí práve tam, lebo nemajú ani potuchy o tom, že každá reformačná línia je rovnobežná s ostatnými reformačnými líniami. Každá reformačná línia sa začína „časom konca“.

Mojžiš bol predobrazom Krista a Mojžiš túto skutočnosť priamo uviedol; Peter ju potvrdil v knihe Skutkov.

Hospodin, tvoj Boh, ti vzbudí Proroka spomedzi teba, z tvojich bratov, ako som ja; jeho budete poslúchať. Deuteronomium 18,15.

Ježiš mal byť „podobný“ Mojžišovi.

A teraz, bratia, viem, že ste to urobili z nevedomosti, ako aj vaši vodcovia. Ale Boh tak naplnil to, čo vopred oznámil ústami všetkých svojich prorokov, že Kristus bude trpieť. Čiňte teda pokánie a obráťte sa, aby boli vaše hriechy vymazané, keď prídu časy občerstvenia od tváre Pána; a aby poslal Ježiša Krista, ktorý vám bol už prv zvestovaný. Jeho musí prijať nebo až do časov obnovenia všetkého, o čom Boh hovoril ústami všetkých svojich svätých prorokov od počiatku sveta. Lebo Mojžiš povedal otcom: Proroka vám vzbudí Pán, váš Boh, z vašich bratov, podobného mne; toho budete poslúchať vo všetkom, čokoľvek vám povie. A stane sa, že každá duša, ktorá by toho proroka neposlúchala, bude vyhladená spomedzi ľudu. A všetci proroci od Samuela i tí, čo nasledovali po ňom, všetci, ktorí hovorili, tiež predpovedali tieto dni. Skutky 3:17–24.

Čas konca v dejinách Mojžiša bol jeho narodením a predobrazoval narodenie Krista. Pri narodení Krista i Mojžiša nastal vzrast poznania, ktoré malo skúšať ono pokolenie. Poznanie o ich narodení viedlo dračiu moc Egypta i Ríma k pokusu zabiť tých, ktorí boli zasľúbení v prorockve. Pastieri na pahorkoch a mudrci od východu predstavujú tých, ktorí porozumeli vzrastu poznania v čase konca.

Bežne sa prehliada, že v čase konca sú dva medzníky. Nenarodil sa iba Mojžiš, ale tri roky pred ním sa narodil jeho brat Áron. Šesť mesiacov pred narodením Krista sa narodil jeho bratranec Ján. Rok 1798 je najbežnejšie uznávaný ako „čas konca“ a v roku 1798 bola šelma (politický aparát), na ktorej (smilnica) jazdila počas temného stredoveku, zabitá, a o rok neskôr zomrela aj „žena“, ktorá na tejto šelme jazdila.

V roku 1989 boli dvaja prezidenti. Reagan vládol až do inaugurácie v roku 1989 a potom začal svoju vládu Bush starší. Koniec tisícdeväťdesiatich rokov bol predobrazne znázornený sedemdesiatimi rokmi zajatia v Babylone, a keď generál Kýros, synovec Dária, v noci hostiny vykonal rozsudok nad Balsazárom, skutočným kráľom bol Dárius. Dárius a Kýros predstavujú dva medzníky toho času konca.

Prorocký vzťah medzi Mojžišom a Áronom, Jánom a Ježišom, Dáriom a Kýrom, pápežstvom a pápežom a Reaganom a Bushom sú všetko zdrojmi prorockého svetla, keď sa skúmajú správnou metodológiou. Na čo by sme tu chceli poukázať, je to, že Ján, Ježišov bratranec, bol hlasom na púšti, čo bolo predobrazené Mojžišovým bratom Áronom, ktorý putoval na púšť, aby sa stretol s Mojžišom a stal sa jeho hlasom.

V tridsaťročnom období predchádzajúcom Kristovmu pomazaniu, a počas tridsiatich rokov predchádzajúcich antikristovi, sa nachádza medzník označujúci „hlas“. Pre Krista to bol hlas Jána volajúceho na púšti. V roku 533 Justinián vydal dekrét, ktorý označil antikrista za naprávateľa heretikov a hlavu cirkvi. Justiniánov dekrét bol „hlasom“, ktorý pripravil cestu pre „dekrét“ o nedeľnom zákone na Orleánskom koncile v roku 538.

Vojsko generála Kýra bolo hlasom, ktorý oznamoval, že Dárioovo dobytie Babylonu je bezprostredne blízke.

Príchod Kýrovho vojska pred múry Babylonu bol pre Židov znamením, že sa blíži ich vyslobodenie zo zajatia. Viac než sto rokov pred narodením Kýra ho Vdýchnutie menovite spomenulo a dalo zaznamenať skutočné dielo, ktoré mal vykonať, keď mal mesto Babylon zaskočiť nepripravené a pripraviť cestu na prepustenie synov zajatia. Skrže Izaiáša bolo vyslovené slovo:

„Takto hovorí Hospodin svojmu pomazanému, Kýrovi, ktorého pravicu som uchopil, aby som pred ním podmanil národy; ... aby sa pred ním otvorili dvojkrídlové brány, a brány sa nezatvorili; pôjdem pred tebou a vyrovnám krivé miesta; rozbijem bronzové brány a presekem železné závary; a dám ti poklady tmy a skryté bohatstvá tajných miest, aby si poznal, že ja, Hospodin, ktorý ťa povolávam po mene, som Boh Izraela.“ Izaiáš 45:1–3.
Proroci a králi, 551.

Keď sa rozpozná, že prorocký „čas konca“ je ustanovený dvoma svedkami alebo dvoma medzníkmi, možno tiež rozpoznať, že jeden z týchto dvoch medzníkov predstavuje označenie, vyhlásenie alebo varovanie pred približujúcimi sa dejinami. Áron, Ján, Kýros a Justinián predstavujú medzník, ktorý predchádza času konca. Čas konca v roku 1798 je koncom obdobia znázorneného od roku 1776 až do roku 1798. Medzník uprostred týchto dejín je hlasom volajúceho na púšti vzhľadom na približujúce sa dejiny. Tieto dejiny sa začali publikáciou odmietajúcou diktátorskú vládu buď kráľa, alebo pápeža, a skončili sa publikáciou predstavujúcou povahu diktátora. Publikácia uprostred predstavovala „varovanie“ pred prichádzajúcimi dejinami a varovaním bolo, že Ústava Spojených štátov bude na konci týchto dejín zvrhnutá.

Táto dejinná línia sa začala opakovať v roku 1989 a končí pri nedeľnom zákone, keď je odmietnuté varovanie z púšte spreď dvesto rokov v roku 1789. Rok 1989 bol časom konca na konci štyridsiateho verša a zodpovedá času konca v roku 1798. Rok 1989 zodpovedá roku 1776 a nedeľný zákon predstavuje rok 1798. Uprostred dejín, v ktorých sa naplňa účinok každého videnia, sa dejiny, ktoré sa začali 11. septembra 2001 a pokračujú až po varovanie roku 1789, dovŕšujú a Ústava je zvrhnutá. Uprostred musí byť medzník, lebo Boh sa nikdy nemení. Tento medzník by predstavoval varovanie pre prorocké dejiny, ktoré sa začínajú pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone.

Rok 1989 označuje čas konca vo verši štyridsať, ktorý vedie k nedeľnému zákonu vo verši štyridsaťjeden. Výstražné posolstvo, ktoré prišlo po čase konca, ale pred nedeľným zákonom, bolo 11. septembra 2001. Varuje, že na záver tohto historického obdobia tretie Beda, ktoré prišlo 11. septembra 2001 a bolo okamžite zadržané, udrie znovu ako nečakané prekvapenie a tisíce miest budú zničené. Keď príde toto zničenie, satan začne svoje podivuhodné dielo, a toto dielo sa začína pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone.

„Ó, keby Boží ľud mal vedomie o hroziacom zničení tisícov miest, ktoré sú teraz už takmer vydané modlárstvu! No mnohí z tých, ktorí by mali zvestovať pravdu, obviňujú a odsudzujú svojich bratov. Keď na myseľ príde Božia obrátiaca moc, nastane zjavná zmena. Ľudia nebudú

mať sklon kritizovať a rúcať. Nebudú stáť v postavení, ktoré bráni svetlu svietiť svetu. Ich kritizovanie, ich obviňovanie, sa skončí. Sily nepriateľa sa zhromažďujú do boja. Pred nami sú tvrdé zápasy. Zomknite sa, moji bratia a sestry, zomknite sa. Zviažte sa s Kristom. „Nehovorte: Sprisahanie!... ani sa nebojte toho, čoho sa bojí onen ľud, a nestrachujte sa. Hospodina zástupov, jeho pokladajte za svätého; on nech je vašou bázňou a on nech je vašou hrôzou. A bude svätyňou; ale aj kameňom úrazu a skalou pohoršenia obom domom Izraelovým, osídлом a pascou obyvateľom Jeruzalema. A mnohí z nich sa potknú a padnú a rozbijú sa, a budú chytení do osídla a zajatí.“

„Svet je divadlo. Herci, jeho obyvatelia, sa pripravujú zohrať svoju úlohu v poslednej veľkej dráme. Boh sa stráca z dohľadu. Medzi veľkými masami ľudstva niet jednoty, iba ak sa ľudia spájajú, aby uskutočnili svoje sebecké ciele. Boh na to hľadá. Jeho zámery vo vzťahu k jeho vzbúreným poddaným sa naplnia. Svet nebol vydaný do rúk ľudí, hoci Boh na určitý čas dopúšťa, aby vládli živly zmätku a neporiadku. Moc zdola pôsobí, aby privodila posledné veľké výjavy tejto drámy, — satan prichádza ako Kristus a pôsobí so všetkou zvodnosťou nepravosti v tých, ktorí sa tajne viažu v spolkoch. Tí, ktorí sa poddávajú vášni po spolčovaní, uskutočňujú plány nepriateľa. Po príčine bude nasledovať účinok.“

„Prestúpenie takmer dosiahlo svoju hranicu. Svet naplňa zmätok a na ľudské bytosti má čoskoro prísť veľká hrôza. Koniec je veľmi blízko. My, ktorí poznáme pravdu, by sme sa mali pripravovať na to, čo má čoskoro doľahnúť na svet ako ohromujúce prekvapenie.“ Review and Herald, 10. septembra 1903.

Výstraha, ktorá bola predobrazená zavedením Ústavy v roku 1789, je výstrahou tretieho anjela, ktorá sa vracia k druhému Kádešu, keď sa začína zapečatovanie sto štyridsaťštyritisíc. Táto výstraha je výstrahou prvého hlasu zo zjavenia osemnástej kapitoly a v tom čase nielenže padli veľké budovy mesta New York, ale zmenila sa aj samotná podstata Ústavy. Ústava bola napísaná a založená na anglickom práve, ktorého základnú filozofiu možno jednoducho definovať takto: „človek je nevinný, kým sa mu vina nepreukáže.“ Ústava bola napísaná s cieľom odmietnuť to, čo je známe ako rímske právo, ktorého základnú filozofiu možno jednoducho definovať takto: „človek je vinný, kým sa mu nevina nepreukáže.“

Varovanie z púšte v roku 1789, znázornené Ústavou, predstavuje varovanie z 11. septembra 2001, a nielenže horiace budovy označili tieto dejiny doslovným naplnením, ale aj prijatie zákona Patriot Act predstavovalo toto varovanie.

Zákon Patriot Act (Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools Required to Intercept and Obstruct Terrorism Act of 2001) bol predložený v Kongrese Spojených štátov krátko po teroristických útokoch z 11. septembra 2001. Návrh zákona bol predložený v Snemovni reprezentantov 23. októbra 2001 a v Senáte 24. októbra 2001. Prezident George W. Bush ho podpísal ako zákon 26. októbra 2001. Cieľom Patriot Act bolo posilniť schopnosť vlády vyšetrovať a predchádzať teroristickým činom a rozšíriť právomoci v oblasti sledovania a presadzovania práva, pričom odmietol základnú a fundamentálnu zásadu anglického práva, podľa ktorej je človek nevinný, kým sa nepreukáže jeho vina. Dodnes ho využíva elita v rámci vlády na obchádzanie riadneho súdneho procesu, súkromia a spravodlivých súdnych konaní.

V tejto štúdií budeme pokračovať v našom nasledujúcom článku.

„Aký je náš stav v tomto strašnom a slávnostnom čase? Ach, aká pýcha prevláda v cirkvi, aké pokrytectvo, aké zvädzanie, aká láska k odievaniu, k márnivosti a zábavám, aká túžba po prvenstve! Všetky tieto hriechy zatemnili myseľ, takže večné veci neboli rozoznané. Nemáme skúmať Písmo, aby sme vedeli, kde sa nachádzame v dejinách tohto sveta? Nemáme sa stať chápacími vzhľadom na dielo, ktoré sa pre nás v tomto čase vykonáva, a na postavenie, ktoré by sme my ako hriešnici mali zaujať, kým toto dielo zmierenia pokračuje? Ak máme čo len nejaký ohľad na spasenie svojich duší, musíme urobiť rozhodnú zmenu. Musíme hľadať Pána s pravým pokáním; musíme v hlbokoj skrúsenosti duše vyznať svoje hriechy, aby mohli byť vyhladené.“

„Už viac nesmieme zotrvať na očarovanom území. Rýchlo sa približujeme k záveru času milosti. Nech sa každá duša pýta: Ako obstoím pred Bohom? Nevieme, ako skoro môžu byť naše mená vzaté na pery Krista a naše prípady s konečnou platnosťou rozhodnuté. Ach, aké, aké budú tieto rozhodnutia! Budeme pripočítaní k spravodlivým, alebo budeme zaradení medzi bezbožných?“

„Nech cirkev povstane a činí pokánie zo svojich odpadnutí pred Bohom. Nech sa strážcovia prebudia a vydajú trúbe určitý zvuk. Je to jasné varovanie, ktoré máme hlásať. Boh prikazuje svojim služobníkom: ‚Volaj z plného hrdla, nešetri sa, pozdvihni svoj hlas ako trúbu a oznám môjmu ľudu ich priestupok a domu Jakobovmu ich hriechy.‘ Pozornosť ľudu musí byť získaná; ak sa to nepodarí, každé úsilie je zbytočné; hoci by anjel z neba zostúpil a hovoril k nim, jeho slová by neosožili viac, než keby hovoril do chladného ucha smrti. Cirkev sa musí prebudiť k činu. Duch Boží nemôže nikdy prísť, kým ona nepripraví cestu. Má nastať úprimné skúmanie srdca. Má byť spoločná, vytrvalá modlitba a vo viere uchopenie sa Božích zasľúbení. Nemá to byť odievanie tela do vrecoviny, ako v dávnych časoch, ale hlboké poníženie duše. Nemáme ani len najmenší dôvod na sebauspokojenie a sebaavyšovanie. Máme sa pokoriť pod mocnou rukou Boha. On sa zjaví, aby potešil a požehnal pravých hľadajúcich.“

„Dielo je pred nami; zapojíme sa doň? Musíme pracovať rýchlo, musíme neochvejne postupovať vpred. Musíme sa pripravovať na veľký deň Pánov. Nemáme čas strácať, nemáme čas zaoberať sa sebeckými zámermi. Svet má byť varovaný. Čo robíme ako jednotlivci, aby sme prinášali svetlo pred iných? Boh zveril každému človeku jeho dielo; každý má svoju úlohu a túto prácu nemôžeme zanedbávať, iba ak s nebezpečenstvom pre svoje duše.

„Ó, moji bratia, budete zarmucovať Ducha Svätého a spôsobíte, že odíde? Vylúčíte požehnaného Spasiteľa, pretože nie ste pripravení na jeho prítomnosť? Necháte duše zahynúť bez poznania pravdy, pretože príliš milujete svoje pohodlie, než aby ste niesli bremeno, ktoré Ježiš niesol za vás? Prebudme sa zo spánku. ‚Buďte triezvi, bdejte; lebo váš protivník diabol obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral.‘“ Review and Herald, 22. marca 1887.